

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ^ question- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
באשה שני משכבות. ובבהמה משכב אחד.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:									■	◇
אדרבה, אשה דאורחה היא, אמשכב - מיחייב, אמידעם אחרינא - לא מחייב. בהמה דלאו אורחא היא - לחייב עלה על כל נקב ונקב.	מתקיף לה רב פפא:									♣	◇
זכר בן תשע שנים ויום אחד הבא על הבהמה, בין כדרכה בין שלא כדרכה, והאשה המביאה את הבהמה עליה בין כדרכה בין שלא כדרכה - חייב.	תניא:									■	◇
המערה בזכור מהו?	רבינא לרבא:									^	◇
המערה בזכור? (ויקרא י"ח) משכבי אשה כתיב ביה?										♣	
אלא: המערה בהמה מהו?										^	◇
אם אינו ענין להערה דכתיב גבי אחות אביו ואחות אמו דלא צריכא, דהא איתקש להערה דנדה - מכדי בהמה מחייבי מיתות בית דין היא, למה לי דכתיב להערה דידה גבי חייבי כריתות? לכתביה גבי חייבי מיתות בית דין, ולגמור חייבי מיתות בית דין מחייבי מיתות בין דין?	אמר ליה: [רבא]									!	◇
הואיל וכוליה קרא לדרשא הוא דאתי - כתיבא נמי מילתא דדרשא.										!	
המערה בעצמו, מהו?	בעא מיניה רב אחדבוי בר אמי מרב ששת:									^	◇
אמר ליה: קבסתן	[רב ששת]									O	
מאי תיבעי לך? - בקושי - לא משכחת לה, כי משכחת לה - במשמש מת. למאן דאמר משמש מת בעריות פטור - הכא פטור, ולמאן דאמר חייב - הכא מיחייב תרתי, מיחייב אשוכב ומיחייב אנשכב.	רב אשי:									!	◇
נכרי הבא על הבהמה מהו? תקלה וקלון בעינן, והכא תקלה - איכא, קלון - ליכא, או דילמא: תקלה אף על פי שאין קלון?	בעו מיניה מרב ששת:									^	◇
מה אילנות שאין אוכלין ואין שותין ואין מריחין אמרה תורה השחת שרוף וכלה, הואיל ובא לאדם תקלה על ידו, המתעה את חבריו מדרכי חיים לדרכי מיתה - על אחת כמה וכמה.	רב ששת, תניתוה:									■	!
אלא מעתה נכרי המשתחוה לבהמתו תיתסר ומקטלא?										♣	◇
מי איכא מידי דלישראל לא אסר, ולנכרי אסר?										!	
ישראל גופיה ליתסר, מידי דהוה ארביעה.										♣	◇
זה קלוננו מרובה, וזהו קלוננו מועט.	אביי:									!	◇
והרי אילנות, דאין קלוננו מרובה, ואמרה תורה השחת שרוף וכלה										♣	◇
בבעלי חיים קאמרינן, דחס רחמנא עליהו.										!	◇
אמרה תורה בהמה נהנית מעבירה תיהרג.	רבא:									!	◇
והרי אילנות, דאין נהנין מעבירה ואמרה תורה השחת שרוף וכלה										♣	◇
בבעלי חיים קאמרינן, דחס רחמנא עליהו.										!	◇
דבר אחר: שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו: זו היא שנסקל פלוני על ידה.	תא שמע:									■	♣
מאי לאו מדסיפא תקלה וקלון - רישא תקלה בלא קלון. והיכי דמי - נכרי הבא על הבהמה										♣	
לא, סיפא תקלה וקלון, רישא - הא קא משמע לן: דאפילו קלון בלא תקלה נמי מחייבי. והיכי דמי - ישראל הבא על הבהמה בשוגג, וכדבעי רב המנונא.										!	◇
ישראל הבא על הבהמה בשוגג מהו? תקלה וקלון בעינן, והכא קלון - איכא, תקלה - ליכא. או דילמא: קלון אף על פי שאין תקלה?	דבעי רב המנונא:									■	!
בית שלש שנים ויום אחד מתקדשת נביאה, ואם בא עליה יבם קנאה. וחיובין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בעולה לטמא משכב תחתון כעליון. ניסת לכהן - אוכלת בתרומה. בא עליה אחד מן הפסולים - פסלה מן הכהונה. ואם בא עליה אחד מכל העריות האמורות בתורה - מומתין על ידה, והיא מותרת	רב יוסף, תא שמע:									■	♣
אחד מכל עריות - ואפילו בהמה, והא הכא, דקלון - איכא, תקלה - ליכא, וקתני: מומתין על ידה										■	♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◻ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיון דמזידה היא - תקלה נמי איכא, ורחמנא הוא דחס עלה. עלה דידה - חס, אבהמה - לא חס.												◊	נה:
בן תשע שנים ויום אחד הבא על יבמתו - קנאה, ואינו נותן גט עד שיגדיל. ומטמא כנדה לטמא משכב תחתון כעליון. פוסל ואינו מאכיל. ופוסל את הבהמה מעל גבי המזבח, ונסקלת על ידו, ואם בא על אחת מכל העריות האמורות בתורה - מומתים על ידו.	רבא, תא שמע:											◻	נה:
והא הכא, קלון - איכא, תקלה - ליכא, וקתני: נסקלת על ידו												◻	נה:
כיון דמזיד הוא - תקלה נמי איכא, ורחמנא הוא דחס עילויה. עליה דידיה - חס רחמנא, אבהמה - לא חס רחמנא.												◊	נה:
דבר אחר: שלא תהא בהמה עוברת בשוק ויאמרו: זו היא שנסקל פלוני על ידה.	תא שמע:											◻	נה:
מאי לאו, מדסיפא תקלה וקלון - רישא קלון בלא תקלה. והיכי דמי - ישראל הבא על הבהמה בשוגג												◻	נה:
לא, סיפא - תקלה וקלון, רישא - תקלה בלא קלון. והיכי דמי - נכרי הבא על הבהמה, וכדבעו מיניה מרב ששת.												◊	נה:
המגדף אינו חייב עד שיפרש השם.												◻	נה: